

хубаво. — Нѣмамъ ничто хубаво. — Имамъ нѣчто грозно. — Какво грозно имате? — Имамъ грозно-то куче. — Имате ли нѣчто гыздаво? — Нѣмамъ ничто гыздаво. — Имамъ нѣчто ветхо. — Какво ветхо имате? — Имамъ ветхо-то сырение. — Гладни ли сте? — Гладенъ съмь. — Жѣдни ли сте? — Не съмь жѣденъ. — Спи ли ви ся? — Не ми ся спи. — Какво хубаво имате? — Имамъ хубаво-то ви куче. — Какво лошяво имате? — Нѣмамъ ничто лошяво. — Коѣ хартиѣ имате? — Имамъ хариѣ-тѣ ви хартиѣ. — Имате ли хубавый конь? — Есть, Господине, имамъ го. — Кой посталъ имате? — Имамъ ветхый кожанъ посталъ. — Кой чюранъ имате? — Имамъ хубавый ви лепенъ чюранъ.

УРОКЪ ЧЕТВРТЫЙ. QUATRIÈME LEÇON.

Тоя, она.

Се.

Тая книга }
Оная книга }

Ce livre.

На, отъ (прѣдл. за род. надежъ).

Du (родител.) прѣдъ гласнѣ или
прѣдъ h безгласенъ de l'.

На куче-то. (род. надежъ.)

Du chien.

На шивачя. (род. надежъ.)

Du tailleur.

На хлѣбаря. (род. надежъ.)

Du boulanger.

На съсѣда. (род. надежъ.)

Du voisin.

Оня, оногова.

Celui.

Оня (оногова) на съсѣда (съсѣ-
довый).

Celui du voisin.

Оня (оногова) на хлѣбаря (хлѣ-
баровый).

Celui du boulanger.

Онова на куче-то (кучешко-то).

Celui du chien.

Или

Ou.

Имате ли книгъ-тѣ ми или кни-
гъ-тѣ на съсѣда? }
Можъ-тѣ ли книгъ или книгъ-тѣ }
на съсѣда имате.

Avez-vous mon livre ou celui du
voisin? a).

- а) Р. по р. Имате ли можъ-тѣ книгъ, или онѣ на съсѣда. Нѣ това изрѣченіе не иде по свойство-то на българскій языкъ, а всякога ся повтаря сжществително-то вмѣсто показ. мѣстоимѣніе.